

יצאות פרטית או מקלחתו de חנון לוי

מאת מרים אהרוני

עד שהחליפו בתים של ממש את הצריפים בגבעה חלפו שנים. בינתיים גרו הצעירים בצריפים בני שני חדרים, שבכל אחד מהם גר צמד שכנים. לחדר בצריף נכנסו מיטה, שולחן קטן עם שני כיסאות או כורסה קטנה וגם מדפים תלויים לרדיו ולספרים. הבגדים והמצעים נדחסו לארון קיר קטן. בצריפים לא היו שירותים ומקלחת. כיוור קטן במרפסת הקטנה בכניסה לצריף איפשר צחצוח שיניים וגם הרחת מים לקפה ושטיפת הכוסות. תנאי המגורים היו די קשוחים, אבל למרות זאת, אולי בגלל זאת, התפתח בגבעה הווי מיוחד ושמו.

חנון וצילה לוי חלקו צריף עם **רמי לוי**. אחרי הולדת בנם הבכור רוני (25 בינואר 1964), נמאס לחנון לראות בסבלה של צילה בהליכה לשירותים ולמקלחת הציבורית כמה פעמים ביום, והוא החליט לבנות ליד הצריף מקלחת צמודה, פרטית. לחנון היו ידיים טובות – עניין תורשתי וגם מיומנויות נרכשות. בלי עזרה מצד איש הקים מקלחת לתפארת מגרוטאות ממוחזרות.

השלד נבנה מצינורות ברזל מגולן בקוטר של 1 צול – חלק ממערכת סקינר ישנה שהושלכה לאתר הגרוטאות בקרבת הבריכה. מאותו אתר גרוטאות, שהתגלה כמכרה זהב של חומרי גלם, הובאו גם לוחות הפח הגלי שמהם בנה חנון את הקירות. דוד חימום פגום (על נפט, כמקובל אז במקלחות החברים), שופץ והוחזר לתפקוד מלא. כשהחיבור למים הושלם, עמדה המקלחת לרשותה של צילה בלבד (ובהרשאה מיוחדת, גם לרשות חנון ורמי). חנון התכוון לחבר למקלחת מיכל מים רזרבי, שיספק מים במקרה של תקלת מים במשק (תקלות כאלו קרו אז לעיתים די קרובות, בעיקר בגבעה). לשם כך הסב מיכל דלק ישן של מטוס למיכל מים והציב אותו על רגלי ברזל ממערכת הסקינר הישנה.

מיכל המים החירומי עדיין לא עמד במבחן תקלת-מים כאשר הגיע העניין לדיון דחוף בישיבת המזכירות. למרות שבניית המקלחת הפרטית היתה "פריצת גדר" במלוא מובן הביטוי הרונח הזה, וכמובן גם "תקדים מסוכן", הסתפקו חברי המזכירות בגינוי רפה. הנושא הועבר אומנם לאסיפה שנערכה במוצ"ש (כו' בסיון תשכ"ד, 6.6.1964), אבל הובא למעשה כהודעה ולא כנושא לדיון.

קב' יפעת

ב. יום כ"ט לחודש אלול תשכ"ד (6.6.1964)

בשעה ב

אספה כללית

סדר היום:

1. מקלחת de חנון לוי.
2. אגודת הביטוח הלאומי - 5 האסיפה בקולנוע.
3. ש"ס 3 בתנ"ס.
4. אגודת אגודת הביטוח לאומי.

הסדר: 4. האגודת הביטוח הלאומי אגודת הביטוח לאומי.

לשון הודעת המזכירות צורפה לפרוטוקול בכתב-ידה של מזכירת יפעת רות הקר-חורן :

תוך כדי סיור על הגבעה, הופתענו לראות מבנה חדש שלא תוכנן ולא אושר על ידי שום מוסד. **חנן ליס הקים לו מקלחת פרטית ליד חדרו.** בבירור שקיימנו איתו הוא הסביר את נימוקיו :
(א) העומס הגדול הקיים במקלחת הציבורית מהווה אי נוחות וקושי רב לגבי חברים השוכנים מספר שנים בצריפים על הגבעה.
(ב) הוא אינו רואה כל סיכוי לשיפור המצב, כל עוד חלק מהילדים ולעיתים גם זמניים משתמשים במקלחת זו.
היות ועובדה זו עלולה ליצור תקדים לתופעות דומות, אנו מפרסמים בזה את מסקנותינו :
(א) אין חבר רשאי להשתמש בחומרי בנייה או אינסטלציה מבלי ליטול רשות לכך.
(ב) כל תוכנית של יוזמה פרטית בשטח הבנייה צריכה לקבל החלטה ואישור מאת מוסדות המשק.

שמחה ארצי, שרשם את פרוטוקול האסיפה, כתב את הסיכום בתכלית הקיצור :

- בשיחה הוקראה תגובת המזכירות למבנה שהוקם על ידי חנן ליס.
- חנן קיבל את נימוקי המזכירות.

חנן, ש"קיבל את נימוקי המזכירות", היה מרוצה: למרות שבישיבת המזכירות העלה אחד החברים את הבעיה התכנונית-אסתטית ("הגבעה הולכת והופכת למעברה"), לא דרשו ממנו לפרק את המקלחת וצילה יכלה להמשיך להתקלח בה בלי חשש.

מרים אהרוני

סיון תשע"ט, יוני 2019

תודות

תודתי נתונה **לחנן ליס**, שזכר בבהירות גם אחרי 55 שנים כל פרט בבניית המקלחת: כל סוג חומר ומקורו, כל בורג וכל צינור. למרבה הצער, לא תיעד חנן את המקלחת במצלמתו. אין מה לעשות – מי שזוכר – זוכר, היתר יצטרכו לשאוב את המראה מדמיונם.